

ZEMPLÉN.

Közlöny a társasélet, közgazdaság s irodalom köréből.

Előfizetési ár:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 f. 50 k.
Előfizetési pénzek
valamint minden köz-
lemény a szerkesztő-
séghez S. a. Ujhelybe
bérmentv. küldendők.
Kéziratok nem adat-
nak vissza.
Nyílt térben egy
sor 10 kr.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor
egyszeri hirdetésnél
5 kr.
Többszörinél olcsóbb.
Bélyeg díj mindig
30 kr.
Előfizetések és hir-
detések felvételnek
Loyy A. könyvkeres-
kedésében és a szer-
kesztőségben.

26-ik szám.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

III-ik évfolyam.

A nők társadalmi és politikai állása hazánkban.

Az eddig elmondottakból kétségtelen, hogy a magyar nők oly kiváló figyelemben s kitűnő jogokban részesültek és részesülnek a mai napig, minőben régebben sehol az ismert földön, ma is csak kisebb mérvben.

Nincs tehát joguk a magyar nőknek Zuglódni társadalmi és politikai állásuk nyomasztó helyzete fölött.

A magyar törvényhozás mindig nagylelkűen gondoskodott a nőkről.

Nem a társadalmi és politikai jogok hiányában; hanem a női hivatás fontosságának helytelen és téves felfogásában s a gyakorlatlan meddő nevelésben keresendő a baj gyökereke.

E bajon kell mindenekelőtt segíteni.

Ugy látszik a „pest-budai nőipar-egylet“ ez eszmét tűzte maga elé, midőn nőipar és kereskedelmi tanodát alapít.

Szívünk mélyéből üdvözölhetjük a derék együletet, eme nemes és messze kiható fontosságú eszme életre hívásaért. Adja ég, hogy ez elhitt mag mielőbb felvirágozzék! Nem is lehet az, hogy ily nagy és szép gondolat elhalna.

A nők álmaiknak egy része tehát valószínű fog, bár nem oly alakban és nyilatkozatban mint ők azt álmodták. Csakis ezton lesz rajtuk, nyomorukon és gyámoltalanságukon segítve. Ez az az irány, amelyben a nőket emancipálni lehet, sőt kell.

Mire való a politikai s a komolyabb, tudományosabb pályák utáni vágy?!

Nem gondolják meg a nőemancipáció barátai, hogy míg a nő, a nyolcz gymnasiumi osztályon keresztül a birói vizsgáig vagy épen az ügyvédségig elérne: legszebb, legrágább

kincseit, — ifjúságát, szépségét és kellemeit veszítené el.

A politika meg egyáltalában nem a nőnemnek való, még a szavazati jogot sem véve ki; bár ez ott, ahol erre jogosult férfi családtag nincs: némileg méltányosnak látszik. De hogy ezt is öntudatosan cselekedhesse a nő, szükséges, hogy a különben is igen változatos politikai helyzetet egészen ismerje: nehogy mások kezében vak eszközzé válva, csak nevetség tárgya legyen környezői előtt.

Vajjon természetesnek találja valaki azt, hogy a már a természettől is szendőbbnek, gyöngébbnek alkotott nő, aki egy hirtelen hozzá intézett kérdésre is igen sokszor elpirul és a legnagyobb zavarba jő, egyszerre mindenféle kézhelyen csak úgy sürögjön, forogjon, szónokoljon, ölelgessen, mint a férfiak?

Miért felesérelni a boldog, nyugalmas életet, a politikai jogok gyakorlatával járó ezer meg ezer bajjal, vesződséggel?

Szoktassuk előbb a nőket az eszméhez, hogy ez kiforhassa magát lelkeikben. Tisztítsuk előttük ennek fogalmát, hogy azután ők egész természetességgel ültessék át az életbe.

Miért előzni meg az időt, mely ugy is eljő?

Adjunk a nőnevelésnek alapos gyakorlati irányt s ha eljő az idő, eljőnek az uttörők is.

A mag már különben is el van szórva. A szabad eszmék honából, Amerikából áthozták hozzánk is a haladás szárnyasai eme magvakat, melyek előbb-utóbb kikelnek.

Nekünk csak arra kell ügyelni, hogy a föld, a tér tiszta legyen: nehogy a gyomok a még cseriában levő, nemes magvat, még a földben megsemmisítsék, vagy megmérgezzék.

Az eszme már él egyesek lelkében; a kor megzülendi annak idejében hőseit: csak ne erőltessük az eszme fejlődését.

Készítsük elő a nemzedékeket az ujszü-

lött befogadására, mint egykor a próféták előkészítették az emberiséget, a legelső reformátor elfogadására.

Adjunk a nőnevelésnek gyakorlati irányt, adjunk a nőknek, nőiességükkel megegyező szellemi munka által, keresetképességet, hogy tanulják meg a világ legszebb mesterségét, — a család boldogítását, hogy ne legyenek kitéve a sorssali kizsákmányoknak, a megélhetés aggasztó gondjának s a mi igen sokszor be szokott következni, az elsüllyedés kényszerűségének.

Nem az a nők baja, hogy nem osztoznak a férfakkal politikai jogokban; hanem az a nők baja, hogy ha megfosztatnak kenyérkeresőtől: nincs segédeszköz, melylyel az elhunyt keresőt pótolhatnák. Az oly sok időt és phisikai erőt igénybevevő túmunkán kivül, semmi gyakorlati ism retekkel sem bírván, nem hogy keresni tudnának, de még a talán megmentett pár száz forintokat sem képesek jövedelmezőleg befektetni. Munka, keresetforrás és képesség hiányában, csak jajveszéknek s övéik és az emberbarátok kegyeihez kénytelenek fordulni.

Ezt a bajt kell a társadalomnak és az államnak megszüntetni.

Az új vasuti üzletrendszabályzat.

Jelentettük röviden, hogy a magyar és az osztrák miniszteriumok közt végre egyetértés jött létre a szállításiügyi enquete által készített új vasuti üzletrendszabályra nézve, melynek életbeléptetése folyó évi augusztus 1-ére tüzetett ki. Ez iránt az osztrák kormány rendelete a vasuti igazgatóságoknak már megküldetett, a magyar közlekedési miniszterium rendeletének közzététele rövid időn várható. Az új üzletrendszabályzat egyidejűleg lép érvénybe a monarchia mindkét felében s közlekedésügyünk terén ez nevezetes mozzanatot képezvén, közöljük ezennel az új határozatok lényegét.

TÁRCZA.

A végzet karja.

Költői beszély.

Irtá: BORUIH FLEMÉR.

II.

Minden a mi jó és rossz van a világon,
Minden a mi tul van életen halálon...
A mi ebben rejlik, a mi reánk vár ott,
Üdvösség, kárhozat, áldás avagy átok...
Gőg és hivalkodás, dicsőség, gyalázat;
Rágalom, igazság, kérdés, alázat...
Minden a mi véges, és a mi végtelen,
Te vagy ki alkotod ő csodás szerelem!

Kinek hite nincsen, hitet adsz te annak,
Majd ez egy oszlopát döntöd el amannak,
Ezt földig alázod, azt megkoronázod...
A bünt szüez erénynyé teremti varázssod.
Üdvösséget öntesz a méregpohárba,
Majd mérget keversz az édes boldogságba...
Ki világot hódít, s uralg nemzeteken,
Te nekéd meghódol hatalmas szerelem! —

Ott ül a kis lány, s a boldog szerelemnek
Mámorától arczán friss rózsák teremnek...
Ifjú a leányt átölelve tartja, ...
Mint folyondár a fán fut ez végig rajta...
Szívök egybeolvadt, lelkök is a lángban,
Egyek ők reményben, gondolat és vágyban.
A mi kívülok van, az ő nekik nincsen,
Ők maguk a világ, ők maguk csak minden. —

Ők maguk, és mégis, egy kis zörrenésre,
A melyet más talán alig venne észre,
Megdöbbennek, s gyorsan felugorva várják: /
Ki lehet, mi lehet... s az ajtót bezárják...
Szívök erősen ver, hallhatólag dobban,
Elsáppad a legény, a leányka jobban.
Képeletben gyilkos üldözőket látnak.
Ha lehetne tán a föld alá bujnanak. —

Megzörren az ajtó... „Ferde, őcsém Ferde!
Nyisd ki csak egy cseppet, én vagyok, ereszd be!
Debreczeni uton hej valamit látok! /
Új fel a fakóra, vidd el az irhádót.“
Megnyilik az ajtó, s a legény gyorsan, X
De alig hogy kinéz, ismét visszatoppan,
S megrettent hívének mosolyogva mondja:
A vén csaplár ismét a süveget hordja. —

De azért a szóra a kis leány színe
Mégis halvány marad, mégis ver a szíve. —
A megzavart forrás oly nehezen tisztul. —
A bánat a szívből oly nehezen pusztul. —
Az előbbi öröm, s boldogság helyébe
Ismét nehéz, kínzó gondolatszörny lépe.
Beszélt az ifjú, / halgatott mélyen,
Majd szóra nyílt ajka szomorú kedvében:

Nem leszek én boldog soha, soha látom,
A sir hozza meg csak az én boldogságom! — /
Az öröm, ha talán olykor hozzám téved,
Nem mulat soká, nem ismerhetem én meg. —
Ez üldözött galamb minden kicsi neszre
Megijed, elrepül/eltávozik messze. —
Boldog kinek szívet nem adott az Isten,
Ki senkit sem szeret, és senkije sincsen!

„Boldogtalan vagy hát, én aranyos lelkem,
Boldogtalanságod ugy-e én szereztem?!

Ne titkold, ne, az ég szerelmére kérélek / /!
Ne félj szólni, ha én hallani nem félek. —
Ha én vagyok oka, akkor mi baj sincsen,
De legyen akárki, ember avagy Isten,
Ha ember megölöm, ha Isten megkérem, /...
Ugy-e megtanítasz imádkozni engem? — /... zé

Nem Isten, nem ember, nem te édes lelkem /!
Hiszen szeretőnek oly szép vagy te nekem /!
Oly szép, oly jó nekem! de nem a világnak, /!
A mint én szeretlek, mások ugy utálnak. — /
A tengerpartokhoz mi az én áldásom?! /
A mely Riser téged a nagy pusztaságon. /
Nincs egy nyugodt órád, üldöznek nap, éjen, /!
S nekéd futni kell. Szólj, boldogság ez nekem? /!

Ez tehát az ok, — szolt a legény magában,
Ezért van a kis lány boldogtalanságban,
Ezért olyan levert, oly borús regóta...
Az fáj szívének: hogy betyárral van dőga...
Jó! hát legyen vége, hagyjuk el az utat,
Takarja el egy szobor jövendő / multat. —
Éltömért nem tettem, de megteszem ére,
Visszaindulok a becsületességre. —

S szolt a kis leányhoz / „nem édes virágom, /!
Boldogságunkat e kerek nagy világon /!
Nem zavarja többé soha senki, semmi, —
Békén foglak téged, s te engem szeretni. — /
Rabbi vagyok, de ha tennének királynak, —
Értted galambom maradnék szíványnak, —
És ha király volnék, — szüzen vagy gyalázat,
Oda hagynám érted fényes koronámat.“ —

És hogy eloszlassa, — ha van még — gyanuját
Föltartá az égnek mind a három ujját,
S megesküdött rája. Majd fegyverét vette
S kopony baltájával összevisszaverte /
fenyés.

Takarja szép jövő a szív

Az első negyven szakasz a személyszállítási szóról szól, s a vasúti szolgálattevő személyzet kötelességeit szabályozza. E szerint a személyzet udvarias, de szigorú legyen, a hiv. teendőket díjtalanul teljesítse, külön szakaszok szólnak a panaszkönyvekről, továbbá a társulat szállítási kötelezettségéről, mely megszűnik rendkívüli körülmények, vagy a rendes szállító eszközök elégtelensége eseteiben; a viteldíj számításánál a pénztárnál kifüggesztett arany vagy ezüstagio érvényes. A 16. és 21. szakaszok értelmében továbbra is érvényben marad azon intézkedés, hogy a vonat elmulasztása, vagy elkésése nem ad kártérítési jogot. Ha elemi, vagy más akadályok gátolják a vonat haladását, a társulat köteles az utasok továbbszállítására más módról gondoskodni, az utasok pedig ez ellen nem tehetnek kifogást. Kutyákat és tűzveszélyes tárgyakat a kocsiába vinni tilos. A dohányzó és nem dohányzó coupékra nézve az eddigi rendelkezés marad érvényben; a személypodgyászra nézve azon változásnak adatik hely, hogy nagyobb ládák is elfogadhatók, s a negyedik osztályu kocsiába munkás szerszámok, kosarak stb. is bevihetők.

A podgyászt, nem úgy mint eddig csak a rendeltetési állomáson, hanem közben is ki lehet venni. A polgyászt a társulat kezkeskedik; ha azonban a megérkezés után három napig a podgyász el nem vitetik, a jótállás is megszűnik; ha a podgyász nem azonnal átveendő, az utas nyugtatványt kérhet róla. Ugyazint egy hétig van felszólalási joga, ha a podgyász elveszett. A szállítási határidő elmulasztása esetében a kimaradt podgyász minden fontjéért naponként 5 kr. kártérítés követelhető mindaddig, míg a podgyász elvesztettnek nem nyilvánították s teljes kártérítés áll be. A „vis major” eseteiben azonban a társulat kártérítésre nem köteles. Az utasok által ott felejtett tárgyak legalább három hónapig megőrzöttek, megromolhatók pedig az illetőknek javára eladatnak. Kocsik és emberi holttestek földáda előre bejelentendő.

A második fejezet a teherszállításról szól s mindenekelőtt kimondatik, hogy csak szabályszerűleg csomagolt áruk szállíthatók el kifogás nélkül. Nem fogadhatók oly tárgyak, melyek szállításra alkalmatlanok, tűzveszélyesek (ezekre nézve azonban föltételes engedélynek van helye) és olyan tárgyak, melyek postai kényszer alá vannak vetve. A szállító levél szukség esetében másolatban is kiállítható. A földadott árukra 150 frtig előlegek adhatók. Azon eddigi föntartás, hogy az áruk a lehető elszállítás idejéig fogadhatók el, továbbra is megmarad; a szállításon azonban nem szabad senkinek kedvezni; ilyesminek felfedezése a sérelmet szenvedettnek kártérítési igényt ad. A határidőket illetően a 12. §. rendelkezik, míg a 13. kimondja, hogy elemi akadályok esetében a feladó visszaveheti az árut, de ha a társaság nem hibás, a viteldíjnak lejárt részei mégis megfizetendők.

A teherszállításoknál való jótállásról a 17. §. szól. Ha az áru több társaság vonalain át szállítatik, nem kezkeskednek mindnyájan, hanem csak a kiindulási és a vég-állomásokat bírók; ezeknek viszkerekei joguk marad a többiek ellen. Minden társaság kezkeskedik hivatalnokaiért, megtéríti a károkat, ha ezek nem felsőbb hatalom vagy az illető áru minőségének következményei. Minden kártérítési igény megszűnik egy év alatt. Oly károkat, melyek

nem fedett kocsi történt szállításnál történtek, a társaság nem kezkeskedik s ezért a földadó fél köteles határozottan kijelenteni, hogy fedett kocsi kiván s szállítási díjpótlékot fizet. Egy, illetőleg 2 szalalék hiány nem kötelezi a társulatot kártérítésre, ha a hiány az áru természetéből ered; e szalalék különben estenként az áru minősége szerint föl is emelhető. A kártérítési összeg szabály szerint 30 ezüst forint, ha magasabb érték jelentetik be, a viteldíjhoz pótlék számíttatik. A megszártott szállítási határidő elmulasztása esetében a társaság szintén kártérítésre köteles, mire nézve az elmulasztott napok szolgálnak zsinórmértékül.

A nap themája.

A közelebbi napokban oly nagy izgalmat keltő borsod-miskolczi kiházasító egyesület bukásáról a „Borsod” miskolczi hetilap következőleg ír:

„Lapunk múlt számában azt írtuk: hogy a borsod-miskolczi kölesönös kiházasító társulat felett nehéz felhők tornyosulnak. — Ma már változott a körülmény, mert a felhők összezsáptak, villám vilámlát ért, s felgyújtá a képzeletalkotta légvárat.

Nagyobb elégtételt soha sem nyerhetett lap, mint azt lapunk nyerd; nagyobb bukás soha sem érte senkit, mint jelen esetben, azon elvakított ezreket ért, kik nem a munkás szorgalom gyümölcsében, de a könnyen meggazdagodás erkölcsstelen elve által vezéreltetve, mindenüket a szédülésnek áldozták — s most földönfutóvá lettek.

Nem — nincs mit hányunk magunk szemére — mi megtettük kötelességünket; — mert nem tekintve gyanúsitást, nem rettegést, mely még életünk ellen is intéztetett; eleitől kezdve éles harcra folytattunk ezen erkölcsrontó, alapjában rossz, s csupán lelketlen kereset nélküli egyének által, roppant vakmerőséggel létrehozott szédülés ellen.

Fájdalom! szavaink pusztában elhangzott szavak voltak. Olyan volt helyzetünk, mint azé, ki a vakon szülöttnek a természet, a virágok igéző szép színeit festi, de ki nem talál hitelre, keble elborul — szánva a vak átkos sorsát — hallgatni kényszerül. — A nép inkább gaz ámitóinak hitt, mint annak, ki ez egyletek létezését — foglalkozásánál fogva — ha hallgat — dus hasznat huzhatott volna, de ki szíve sugallatát követve, ezek leleczázására, valamint földterítésére annak: hogy az egyletek minden számításai alapot nélkülöznek — hétről-hétre, minden lehetségest elkövetett, ugyan ezt tevő a megegye hatósága is — de mind hasztalan.

Eunyi az, mint önigazolásunkra el kellett mondanunk, s mely egész dologról most már hallgatunk lehetne, ha ismét nem parancsolna velünk a köteleesség, hogy szóljunk bátran, emeljük fel újra szavunkat, megmentendők azt, mi még megmenthető.

Ez Eördöghele társulat megmentéséről többé már szó sem lehet, oly roppant itt a kár: hogy csak megközelítő összeget mondunk, midőn a hiányt több mint 1 millió forintba mondjuk.

Még nem lehetett módunkban betekinteni a vétkes gondatlanság, roszakaratu, szándékos gonossággal vezetett hivatali könyvekbe, de számadatainkat meglehetősen hiteles kútforrásból jötteknek kell mondanunk, s azokat az érdeklettek, a közönség meggyőződésére a következőkben adandjuk:

Az eddig kiadott részletkönyvek száma 50 ezeren fölül van, ebből 30 frtos törzsbelettel 1 millió 500 ezer forintnak kellett befolyjni, mely ő szegnek hiány nélkül kellene elhelyezve lenni, részben a felek, részben pedig a pénzintézeteknél; mely összeg azonban teljesen elenyészett, az az a szabályok ellenére házassági jutaléokra és másra fordított.

A házasság folytán eddig kielégítettet, mintegy 8900 ember, erre be kellett folyni 4 millió 940 ezer forintnak, ennek csak fele lévén kiosztható, a másik részének, levonásával a taintimeknek, tehát a törzstökével együtt, mintegy 3 millió forintnak, tökesítve kellett volna lenni.

Ezt az igazgatóság vétkesen elmulasztotta, s hogy már május hó elején — midőn a tömeges jelentkezők három havi ideje lejárt — meg nem bukkott, egyedül azon vétkes, bünső ámitásnak köszönhető: hogy a tökécsített összegekkel fizetett az igazgatóság, s ezt is csak oly kis mérvben tehe: hogy azok száma, kik már megházasodtak, de ki nem elégitettek, felülmulja a 4 ezret.

Azt írtuk egy alkalommal: hogy örjült társulat az, mely a kár utáni hányaddal fizeti tisztviselőit illetve ügynökeit, mint ezt a kiházasító egyleteknél találtuk; mert ennek lett aztán az a következménye: hogy az igazgatóságnak nem állott más érdekében, mint minél több házasságot kifizetni, még a roppant törzstőke felemésztésével is, csak hogy annál több 10 forintokat nyerjen, — mit ez csakugyan meg is tett, mert tekintve a 8900 házasságot, részben per 15, részben 10 forintjával számítva, a 4 főember egyenként, mintegy 90 — 100 ezer frtot rakott zsebre.

Valóban el kell mondanunk, hogy emeljenek emlékoszlopot a még fizetés köteles részvényesek azon ügyvéd uraknak, kik e rabló bandánál egyéneknek nem nevezhető kompaniát szétrobbantották, s

így megmentették attól: hogy a Danaidák feneketlen hordójába továbbra is hordják a vizet.

A fizetés kötelesekről szólnak csak, mert hiszszük, hogy azok kik már megházasodtak és így fizetésre többi nem kötelezhetők, mindent el fognak követni arra: hogy a társulatot, ha csak kis időre is, addig míg más pénzt elvihetik — újra életre hívják, mely et azonban csak galvanicus, de természetesen többé nem lehet.

Ugyan ez szavunk azokhoz is, kik más hason. társulatoknál vannak érdekelve; mert nincs emberi hatalom, mely ezeket is megmentse a bukástól. Szüntesse be kiki a fizetést s ne higgyen senki az érdekletteknek, ne az ezektől származott kecsesgető biztatóknak, nagy hangu hivatalos hirdetéseknek, megállni meg kell, ha ma nem, hát holnap; ha 3 hó múlva nem, 6 hó múlva; ha egy év alatt nem, hát 2 év alatt, — de bukniok mindenesetre kell.

Ha házat építünk s azt rossz alapra fektetjük, annak össze kell omlani, összeomlása pedig annál biztosab, annál gyorsab, minél magasra emeltük, s minél több munkást alkalmaztunk gyors, rohamos felépítéséhez, de ám ekkor — annál többet is temet maga alá.

Mindennek meg kell lenni a maga törvényének, társadalom, természet, mind, mind a maga törvényein alapszanak, de legnagyobb törvénye van a számnak, mert kétszer két, csak 4 lehet; hova 50 forintot tettük: k, onnat csak 50-et vehetünk ki és nem 100-at, — és a ki ezt nem hiszi, vagy az egyleteknek 60, 70, 80% befizetés melletti létezhetése mellett papot, agítal, az lehet szánni való tudatlan; lehet képzelt, gonosz; de okos és becsületes ember nem.

Mit kell tehát tenni? összegyűlni a fizetési köteles részvényeseknek, kebelökből egy bizottságot alakítani, s ez által felkérni az illető egyletek igazgatóságait, hogy a további fizetéseket rögtön szüntessék be, az elhelyezett törzstökét és vagyonat zárják le és minden további kifogás nélkül rendelje el a végelszámolást. — Bár tette volna a „Hymen” hamarabb, akkor midőn volt módjában, midőn a nép megbízottai foglalták el a régi helyét. — De tény, hogy a ki vissza akarta is venni a pénzt, oly torturákon ment keresztül, oly aranyhegyek mázoltattak elé vastag vonásokkal, hogy midőn a szegény részvényes a hivatalból kijött, azt sem tudta fiú-e vagy leány; nem tudjuk tudta-e ezt az igazgatóság vagy nem; de mindenesetre hiba volt mert nekik tekintve saját magukat, mindehá on v. gy fel kellett volna világosítani a valóról a népet, vagy leöszönni.

Mi az Eördöghele társulatot illeti erre nézve többé alig lehet szavunk, mert midőn ennek ügyét a kir. törvény zék, s a rendkívüli erélyt tanusító kir. ügyészség vette kezébe, oly kezekbe került: hogy a mi még megmenhet, meg fog menteni. — Első teendőjük volt ugyanis a fő embereknek Eördögnek, Zato: szkynek, Jeleneknek, Friedmanu Mórnak stb. elfogatása, s ezután lepecsételése az iródnak, lakásaiknak, a midőn egyszersmind az ország minden része felé mintegy 200 távirati sürgöny mentesített, az ügynököknél levő egyleti javak, könyvek és iratok lefoglalására. — Oly erélyesség, melytől elismerésünk nyilvánítását megtagadni teljesen lehetetlen.

Rác Ádám.

Hogy a helyzetnek teljes képét nyújthassuk, szolgáljanak még kiegészítéskül a következő miskolczi hírek:

A menykő ugyancsak lecsapott a kiházasító egyletek ingó alapra emelt épületébe s míg az Eördög felét teljesen lángra gyújtva, halomra dönté, a többit is úgy megengeté: hogy mindegyik igyekégen társulatát egészen új alapokra fektetni, vagy egy kis póttámasztékkal ellátni. A részvényesek már rég sejték azt: hogy Eördögnek bajnak kell lenni, mert akkor midőn mintegy 4000 ember várta kielégítését, s még jól ment — naponta 100 — 200 egyén is kielégített — most az 2-3 ra olvadt le. Ezért történt, hogy először a követelők kezdtek zugni, majd a fizető kötelesek, kik kombinálva: hogy ha már most nem fizet a társulat, hogy fognak majd ők kifizetni, a fizetéseket megagadták. — A villám három erélyes, egyike Gutman Gábor s. a. ujhelyi — ügyvéd képében jött s csütörtökön vágott le egész hatalmasságával, ugyanis ezen urak régen kielégítésre váró feleiknek biztositást akaráván kieszközölni, azt az igazgatóság megtagadta, erre ezek brakhiumhoz folyamodtak, mi is megsejtve az igazgatóság, a részvényeseket felbujogató, a hivatal elé csödité s ott a biztos végkielégítéssel ámitva a hívőket, ezeket a brakhium megtámadására ragadtatta.

A pandur sereg kevés volt az ezernyi nép felkentartására, kik a törvény embereit kódorálással fogadták, többeket megsértettek, egy hogy a katonasághoz kellett segélyért folyamodni, s egy század gyalogság kiállítását után megszűnt a tetteges rendtelenség.

A nép ezután kebelökből egy 15 tagu küldöttséget választott, az ügylet és pénztár megvizsgálására, melynek engedve az igazgatóság — ez mindeneket megvizsgált, az egészet azonban oly rendetlen állapotban találta, hogy tekintve a hiányzó pénzeket, jónak látta az egész ügylet fenyitő

Hogy ne legyen többé senki ártalmára . . .
Majd a rablott pénzzel rágyújtott pipára.
S mindent a min a bün s vétek szennye égett,
Eldobott magától, s babájához lépett.

Részletl kezevel ez már alig várta,
Letérdelt előtte, karjaiba zárta.
Megesókolta kezét, megcsókolta száját,
Xépig simogató mind a két orcáját.
S úgy merültek el a gyönyörök árjába . . . /
Az öreg csapáros hasztalan kiálta:
Hogy üldözök jönök — nem hallák beszédét,
Itták a szerelem örök üdvösségét. —

Itták, s bejárva szép tündérországot, —
Fáradt lelkekre boldog mámor szállott. . .
Ábrándoztak ebren, elöttök üdv, élet,
A míg hátuk mögött az iszonyu végzet
Poroszloruhában belopódzok titkon,
Hogy egy életmécsét örökre eloltson.
A másikat pedig itt magára hagyva,
A megörülésnek martalékul adja.

* * *
Hol vagy ó védangyal? hah! villan az érzéső . . .
Itt vagyok, itt vagyok! — nem kelesz, már késő!

* * *
És már most te bölcs, ki Isten és természet
Legmélyebb titkait untalan fürkészed,
Fejtsd meg azt énnekem: mi az erkölcs/s vétek? /,
Külső máza-e csak az emberiségnek,
Mely a porló testtel szintén porrá lészen,
Vagy a test romjain testesül meg éppen? !
Mindegy bármi legyen ég, pokol fajzatja,
A végzet karjait fe nem tartóztatja! —

vizsgálat e
fogását k
foglalkozó
hez már r
talan ham
kihallgatás
összevetés
gását, s
minden ré
érték lefo
nen küldet
levelek a
zök ki ne
rás követ
ágazó ügy
Ugy
helyiség,
Fehér Vil
megtartat
Az
fogságba
Sóos Káro
nek elfoga
három va
gel hozat
feje, kit
forinttal
együtt, k
Ez
nős kiház
áldozatáv
voltak he
embernek
szerencsét
koldusok
ralmakat,
könnyen
mely nem
básan em
letek üze
Ali
jött a m
nyesek h
társulat
szóllított
később e
egyház f
tató szav
ez aztán
rendben
ez egyle
átalakul
tökét ak
kibocsát
számolni
M
„Hymen
vihár el
az egyle
— Eörd
lést h
sem jöh
szabály
bea má
akarja
mint el
és 60 ra
egy fog
lesz, es
penz se

FIGYELEMRE MÉLTÓ.

A t. ez. helybeli és vidéki közönség kényelme tekintetéből
látogató-, üzleti- és meghívó-jegyek, valamint levélpapír- és
borítékon szükséges czímek, monogrammok gyors elkészítésére egy kis

AMERIKAI GYORSSAJTÓT

hozattam.

Midőn e tekintetben gyors, pontos kiszolgálást, nemkülönbön izlésteljes
kiállításáról biztosítom a t. ez. közönséget, bátor vagyok ezen, városunkban hízagot
pótló üzletágamat becses figyelmébe ajánlani.

S.-A. Ujhely, június hóban.

Lówy Adolf,

könyv-, mű- és zeneműíró.

Magyarul és németül

Grosan és a mellett egyenlően és változhatlanul **szépen írni**, megtanít
mindenkit **körülönbőség nélkül** az ide érkezett tanár

Rottenburg M. Pestről

az írókéz technikai lejtésen alapuló

új tanmódja szerint, **gyors** és **biztos** eredménnyel.

Értekezhetni naponként 11-12-ig a tek. Román István ur házában a megye-
háznak átellenében.

S.-A.-Ujhelyben

a fő-utezán levő

„STEIBL“ féle ház

eladóvá tétetvén, a venni szándéko-
zók eziránt alulirttal értekezhetnek

ÖZVEGYI JÓZSEF

1-3

Ungvártt.

Hirdetmény.

Első magyar gácsországi vasut.

F. é. július 1-én fog a Chyrów-kroszienk
részszakasz a közforgalomnak átadatni.

Ezen naptól fogva Kroszienko állomásba
személyek, pogyász, gyors s teheráru szállít-
sok felvétetnek.

2-3

Az igazgatóság.

A

„ZEMPLEN“ könyvnyomdája

S.-A.-UJHELYBEN,

mely néhány nap mulva a mai követelmények szerint lesz fölszerelve,

AJÁNLJA MAGÁT

mindennemű nyomtatványok

IZLÉSTELJES, JUTÁNYOS ÉS GYORS ELKÉSZÍTÉSÉRE.

Fölkéretnek különösen a megyei és királyi hivatalok, községek,
pénzüzetek, valamint a kereskedelem és iparüzletek tulajdono-
sai e szakba vágó rendelményeiknek további szives megtételére,
s alkalmuk leend tapasztalni: miszerint e téren az intézet

versenyképességgel bir.

Elvállal továbbá folyóiratokat, könyveket. stb. stb.